

Na Semiči.

Na Semiča tabri
V senci pod gabri
Zvedrujem se sam,
Okoli zvaline
Nekdajne grajštine
V mahu spoznam.

Kar slavče moj ptiček,
Iz nograda čriček
Žačneta živó,
En veterček piha,
Me s cvetjem nadiha.
Nebesko ljubo.

Sercé se mi vname,
Ta kraj me prevzame
Drevén ostermin;
Ko spet se zavédam,
Okoli pogledam
Kaj tukaj sedim!

Umika se veja
Se sončik posmeja:
Češ, to se t' godi!
Ta gora je mati,
Zna streči, zibati,
In z vinam doji.

Ko čutaro vzarem,
Napijat vstanem
Soseski okrog;
No! čuje domači,
Sosednji mejači:
Pomozi vam Bog!

Gorenaki snežniki,
Mi nekdaj redniki,
Tud vam naj veljá;
Povejte okoli,
De kaplja najbolji
Je tukaj doma.

Po Semiški gori
Enako se zori
Kozarci bliše;
Naj čutara, verčik
Ogrevata serčik —
Težave bež.

Naravoznanstvo v ljudski šoli.

II. Sprijemnost.

9. Povodnih ptic voda ne premoči. (Vse plavarice imajo s tolščo napolnjeno žlezo, iz ktere tolščo preneso s kljunom na peresa, vsled tega pa zveznost njih toliko oslabi; da se jih voda ne more prijeti.) — 10. Po zimi in o mokrem potu namažemo svoje obuvalo s tolščo. — 11. Leseno pohišje prevlečemo z lakom, z gladčino ali tudi z oljnato pokostjo ali firnežem. — 12. Z oljem namažemo razne reči, da se jih rja ne prime. — 13. Obliž ali obložek se ne prime in ne derži platna ali papirja, ako smo ju prej z milom ali tolščo namazali. — 14. Pri izdelovanji podob iz ilovice ali voska, pomočijo poprej ulivalo ali kalup z vodo. — 15. Pri narejanji odtiskov v mavcu (gipsu) mojstri podobo ali obliko preje z oljem pomazejo, pri rudniških livarnah ali ulivarnicah pa podobo preje s kredo potresejo. — 16. Milo se naj ložje nareže s mokrim in pogretim nošem. — 17. Suknjo in volno je treba pred barvanjem valjati. — 18. Popolno suho kupico zamoremo z vodo prav do verha napolniti. (Zveznost vode v kupici zadržuje, da voda čez njo ne teče.) — 19. Ako pa robove kupice zmocimo, tedaj voda precej čez teče. (Pomočeni robovi imajo sprijemnost, in ta

dela zveznosti vode nasproti tako, da voda lahko ob robu teče.) — 20. Prav suha šivanka, dasiravno je težja od vode, vendar plava na vodi. (Voda suho in znabiti nekoliko mastno šivanko malo, ali kar nič ne zmoči, jo tedaj malo ali celo nič ne privlača; sprijemnost ne more tedaj zveznosti vode nasprotovati; ta pa je dovolj močna, da zabranjuje potopljenje šivanke.) — 21. Nektere zašelke čez vodo teko, a se ne potope. — 22. Na mastni papir se s tinto ne da pisati. — 23. Popki od nekterih rastlin prevlečeni so z nekako mastjo ali smolo, ktera je zelo važna za njih obstanek. Za kaj? — 24. V kapljice se zbira na steklu živo srebro, a voda na mastnih rečeh. — 25. Rosne kapljice ne zmočijo zeljne rastline. (Vosku podoben prah, s katerem so rastline prevlečene, nima nikakoršne sprijemnosti do vode.) — 26. Rosne kapljice zderče po listih cvetlic, a ne zmočijo jih. (Cvetličino perje ima neko žlahtno fino olje.) — 27. Na steklu okenj naredi se bolj položne, nepravilno robčaste kapljice, ne pa okrogle, kakor na listih rastlin. (Prah in maščobe nimate sprijemnosti do vode; zato voda na prašnih, mastnih ali smolnatih podlagah brez vse ovire sledi za zveznostjo, ter obel ne nareja. Steklo pa nasproti ima sprijemnost do vode; vendar je pa ona po sprijetem prahu in tolči toliko oslabljena, da obvisela voda za zveznostjo ne more slediti. Sprijemnost pa dela nasproti zveznosti, da se vodene kapljice od steklene poveršine ne morejo odločiti toliko, kolikor se morejo razširiti na stran.) — 28. Čerka zapisana s suhim perstom na steklo okna, postane vidljiva, ako dihamo okoli popisanega prostora. (Natančna opozovanja so pokazala, da se po potegljih vselej manj vodene pare prijemlje, kakor drugod po steklu. To pa kaže o spreminjači sprijemnosti steklenih delkov zadetih po potegljih (stekleni deli, po katerih se je čerka naredila, so spremenili sprijemnost). Ta spreminjača razлага se pa od tod, da je na steklu nekoliko zraka obtičalo. Ako vtaknemo stekleno palčico v vrelo vodo, tedaj vidimo, da se zrak, kateri je bil na njej obtičal, precej v soparih vzdiguje. Tako so zračni skladi tudi na oknu od stekla. pride tedaj v te sprijemljive zračne sklade vodena para, prisadeva si toraj steklo, da tudi od nje, kolikor mogoče, potegne na se, in dovoljuje sprijemnost. Koliko več sile pa mora ona za to porabiti, da hrani in obdrži zračne sklade, toliko manj soparnih ali vodenih kapljic pa more ob enem obderžati. Mislimo si pa sedaj, da po utisu persta na steklo je bil ostali zrak na popisanih krajih skupaj sličen, tedaj potem lahko razumemo, da je ona s privlačnostjo redkeja postala, težji zračni delki privlačijo manj vode k sebi, tedaj se tudi manj porose. Ako pa pišemo n. p. z lednim čertalom, pa postane popisano mesto, ako ga obdihamo, zelo vidljivo, ker k temu primerljaju razen utisa ledenega konca tudi mraz k tanjščanju sprijetega zraka nekaj pripomore, da se po potegljih vselej manj vodene pare prime, kakor drugod po steklu.

(Dalje prih.)